

PESTHIDEGKÚTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

KARÁCSONYI KÖRLEVÉL

2021. Karácsonya

„Az ige testté lett, közöttünk lakott.” János 1,14

Karácsony Jézus születésének ünnepe. A születés kezdete az életnek. Isten a teremtet világot nekünk adta ajándékba, nem a Föld bolygónak van szüksége az emberre, hanem éppen fordítva, az embernek van szüksége a Földre. Isten odaadta az első emberpárnak a Paradicsomot, egyetlen egy tiltást tett csak, amelyet az első emberpár nem tudott betartani, megszegték a tilalmat. Ezért kiűzettek a Paradicsomból és bekövetkezett a büntetés, a halál.

Gyermekkorunkból emlékezhetünk Charles Dickens Karácsonyi történet című regényére. A regényt 1843-ban írta az író, de ma is éppoly érvényes a tanulsága, mint abban az időben, amikor íródott. A főszereplője Ebenezer Scrooge egy idős ember, akinek nincsen istenhite, aki magányos, és csak magának él. Fősvény uzsorás, lelketlen milliomos, utálja az embereket, a beosztottjait, a gyermekeket, a világot, az ünnepeket is utálja. Legfőképpen a

karácsonyt, mivel az a Kisded Megváltó megszületése. Tagad mindent, ami szép, ami jó. Szótlan csendben, garasait halomra gyűjtögetve telik el az élete, nem ismeri azt a fogalmat, hogy „adni”, csak az „elvenni”-t ismeri.

A regény főszereplőjének megjelenik az elmúlt karácsonyok szelleme, magával ragadja a múlt emlékezete, látja önmagát gyermekként és visszatérve a való életbe szembesül, azzal hogy mely események révén alakult a jelleme rideggé, embertelenné, ateistává.

A jelen karácsonyának szelleme megmutatja, hogy ámbár lenne ,akire gondot viseljen, nincs egyedül, van rokona, de mégis rideg a szíve, mint a kő és belső lelki vakságban szenved. Így betekintést nyer azokba az élethelyzetekbe, amelyekről nem akart tudomást szerezni, azt gondolván, ha nem tud róla, akkor ez őt mentesíti minden felelősség alól. Hiszen miért lenne felelős unokaöccse Fred és alkalmazottja, Bob Cratchit mozgássérült fiáért? Az apának nincs pénze kezelteni beteg fiát és szíve szakad meg, mindenét odaadná, még az életét is, hogy fia meggyógyuljon.

A jövő karácsonyának szelleme rémséges képet fest arról, hogy mi történik azzal az emberrel, aki saját önzősége okán egyedül marad az életben. Aki nem engedi be Istent az életébe, aki nem engedi meg megszületni a Kisded Jézust, az szeretetlenségben, elhagyatottságban, félelemben és örök kárhozatra ítéltén kell szembe nézzen azzal, amivel mindannyiunknak szembe kell, életünk utolsó perceiben. A regényben Scrooge ráébred, hogy mennyire eltékozolta az életét, mennyire értéktelen mindaz, amit értékesnek hitt. Rájön arra, hogy vagyon, gazdagság, hatalom mit sem ér! Rájön arra, amire mindannyiunk régen rájöttünk, hogy a karácsonyi ének a szívünkben szól, a hála és öröm dala, szeretet és hála tölti be szívünket és teljes szívvel lélekkel énekeljünk háladalt!

Az Atya elküldte az Egyszülött Fiát, aki elhozta nekünk, mindannyiunknak a megváltást, az Ő Fia által. Egyszülött Fia, akinek a születését várva várjuk és ünnepeljük elhordozta összes bűneinket, az adóságunkat törlesztette, ezt se felejtjük el ezen az ünnepen se! Minden bűnünkért cserébe az Örökéletet kaptuk ajándékkul. Kedves Testvérem, a karácsonyfa alatt ott az ajándékok! Nyisd ki a szíved! Fogadd el az ajándékodat Istentől! Fogadd el az Úr Jézus Krisztust, aki megszületik ezen az ünnepen mindannyiunknak! Légy boldog, merj szeretni, örvendj az ajándékba kapod életednek, örökéletednek! Higgy Őbenne, ha hiszed, hogy

Jézus Krisztus a Megváltód, akkor jutalmul kapod az örökéletet! Ne várd meg, amíg az árnyak elragadnak, mint Dickens hőstét, ne várj az öregségre, de eddig vártál volna, üzenem néked, hogy van menekvésed, még most sincs késő! Ragadd meg az alkalmat! Fogad be Jézust a szívedbe és lelkedbe, az életedbe, hiszen te is Isten gyermeke vagy, aki megváltásra szorulsz és isteni gondviselésre, isteni kegyelemre! Üzenem mindenkinek az örömhírt:

MEGESZÜLETETT AZ ÚRJÉZUS! ÖRVENDJETEK, ÖRVENDEZZETEK!

Fodor Viktor,
lelkész

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: Ő jött el a világba”. (János 1:9)

Benczúr Gyula (1844-1920): *Napkeleti bölcsek Jézusnál*, 1911.
Fasori Evangélikus Templom, oltárkép.

"Mert láttuk az ő csillagát
napkeleten, és eljöttünk,
hogy imádjuk őt." (Mt 2, 2)

Gyököcssy Endre: Karácsonyi ima

Kedves Atyánk!

Most mindnyájan **azokért imádkozunk, akik emberileg magányosak** lesznek karácsony szentestéjén, és ha valamikor fájdalmas a magány, akkor ezen az estén kétszeresen vagy tízszeresen is az. **Érettük imádkozunk, hogy ha magányosak is, ne legyenek egyedül, akkor se, ha csak egy szál gyertya lobog előttük. Az az egy szál gyertya jelentsen Téged, világ Világossága, Aki fénynek, vigasztalásnak, békességnek és erőnek jöttél közénk.**

Most **azokért imádkozunk, akiknek kétszeresen fáj a karácsony, mert valahol szétszóródva a világban** még egy fenyőgallyat sem találnak, mert talán ott nincs is, talán csak egy borókaág, talán valami trópusi növénynek leszakított levele, de ők arra gondolnak, hogy itthon karácsony van. Talán gyermekünk, unokánk, bátyánk, szülőnk. **Uram, add, hogy karácsony történjék szívükben, légy jó békességben velük, a mi szétszórtságunkkal, ezzel a szétszórt és szétdobált néppel.**

Uram, azokért könyörgünk most, akik először töltik özvegyen ezt a karácsonyt. Múlt karácsonykor a párjuk még ott ült mellettük, és most azért lesz könnyes a szemük, hogy az a csók, amit azon a karácsonyon adtak, nem volt elég meleg. **Uram, tanítgass bennünket, hogy míg élünk, meleg szóval szóljunk. Uram, bocsásd meg nekünk, hogy sokszor úgy megyünk el, hogy elfelejtettük megmondani a másoknak: jó volt, kedves volt, szeretjük.**

Uram, köszönjük gyermekeinket, akkor is, ha ők nem köszönnek meg bennünket. És köszönik a gyermekek a szülőket, még akkor is, ha sokszor már nyugősek, öregek, morgolódók, kesergők, már kiesnek ebből a világból, mert idegenek. Kérünk, adj türelmet gyermekeinknek, hogy tudjanak hordozni bennünket öregecskén, sokszor érthetetlenül, másvilágból itt maradtnak.

Uram, hadd történjen karácsony, hogy férj a feleséget, feleség a férjet, gyermek a szülőt, szülő a gyermeket ne csak egy napig szeresse, hanem akkor különösképpen és jobban! Hogy te ott lehess, aki testet öltött Szeretetet vagy.

És most **azokért imádkozunk, akik már Nálad vannak.** Tudjuk, hogy nem kell értük imádkoznunk, de nekünk jólesik rájuk gondolni, jólesik úgy gondolni rájuk, mint akik **Nálad vannak, Benned vannak és Általad élnek.** Nem tűzünk le kis gyertyákat a sírjukra, de most gondolatban megáldjuk az emléküket.....

Kérünk Urunk, hogy történjen bennünk és általunk, kis családjunkban és ebben a nagy családjában karácsony a Te Szent Igéd, Szentlelked által, a Te szent asztalod felett.

Ámen.

Túrmezei Erzsébet: Három karácsony gyermeke

Három karácsony fényében élek,
S járom az utat, míg hazaérek.
Mély szakadékban, meredeken,
Holt sivatagban, zord hegyeken.
Szomorú ködben kell néha mennem,
Fekete felleg fog körül engem.
Ó, milyen sokszor megállna lábam,
Ha nem járhatnék három karácsony
Fénye nyomában.

Vártam az első éveken át.
Nappalokon és éjeken át.
Gyermeki álmok ösvényein
Feléindultak lépéseim.
Zsongó tavaszban halk éjeken
Utána sírt már az énekem.
Ádventi lángok róla lobogtak.
Fenyőn a gyertyák róla ragyogtak,
Róla zenélt az esti harang,
Feléje hívott: árván bolyongót
És úttalant.

S életem fölött felkelt a Csillag.
Sugárzó hajnal ragyogva virradt.
Szívem a szegény, egyszerű jászol
Ujjongva újult már a csodától:
Volt kit boldogan bezárnia.
Benne pihent az Isten Fia...

Zizegő szalmán, nem bársonyon.
Az volt az első, életújító
Karácsonyom!

A második meg... mindennapos.
Ébred a hajnal, a harmatos,
S áldott az üde reggeli óra:
Készülhetek a találkozóra,
Égi Vendégem fogadhatom
Ünneplő szívvel mindennapon.
Ha elindulok, hogy Ő vezessen,
Hogy Ő emeljen fel, ha elestem,
Adjon erőt, hisz énbennem nincsen,

Keresztet, terhet boldogan vinnem.
Szüntelen várom, Őt keresem,
Nélküle árván, ínségesen,
S Vele mindennap találkozom.
Ez a második, soha nem múltó
Karácsonyom.
De a lelkem még többre sóvárog,
És karácsonyra még egyre várok.
Megyek a földi zord utakon,
Míg színről színre megláthatom
Mennyei trónján, akiben hittem
És aki felé vándorlok itt lenn.
Addig én mindig előre nézek.
Fogynak a napok, futnak az évek,
Utak maradnak messze mögöttem.
Megyek előre vágytól űzötten.
Addig a földön nincs pihenés.
Minden az enyém, mégis kevés.
Sietek addig mindenem át
Elérni ott fenn életem örök
Karácsonyát.

Az én békességemet adom néktek:
nem úgy adom én néktek,
amint a világ adja.
Ne nyugtalankodjék a ti szívetek,
se ne féljen!
János ev. 14:27

**Áldott, békés Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt
kívánunk!**